

INCONȘTIENTUL –C.G. JUNG

În ultima parte a operei sale Jung a avut o altă atitudine în ceea ce privește formarea arhetipurilor. Asupra acestei teme nu se poate da un răspuns: Constatăm existența arhetipurilor dar modul exact în care ele se formează nu este același cercetării științifice, ci mai curând, metafizicii.

Domeniile de manifestare ale arhetipurilor

Ca și Inconștientul personal, Inconștientul colectiv se manifestă practic în aproape toate domeniile vieții omului.

1) Primul domeniu: ***Psihopatologia de tip psihotic***

„Apariția frecventă în schizofrenie a unor asociații și formațiuni arhaice mi-a dat ideea să mă gândesc la un inconștient care se referă la un strat mai profund al inconștientului.....”.

2) Al doilea domeniu: ***Psihoterapia psihanalitică***

Jung practică aceste atitudini ca și Freud însă, în psihanaliza jungiană în transfer se proiectează asupra psihoterapeutului nu numai conținuturile inconștientului personal (în faza întâlnirii cu umbra) dar și conținuturile inconștientului colectiv. În astfel de situații, psihoterapeutul este perceput ca fiind: vrăjitor, mântuitor, divinitate, mântuitor demonic. Aceste proiecții au legătură cu figurile mitologice ce țin de inconștientul colectiv.

În visele pe care le are pacientul pe parcursul terapiei, terapeutul apare cu atribute supraumane, ca un uriaș, asemenea ca vântul, asemenea ca Dumnezeu, ca un tată uriaș și străvechi → au legătură cu inconștientul colectiv pentru că nu este vorba despre imagini convenționale despre Dumnezeu, ac. corespunde unei reprezentări arhaice despre un demon al naturii.

Astfel de vise arhetipale se pierd dacă terapeutul nu le utilizează sau nu le interpretează.

3) Al treilea domeniu: ***Religia***.

Se impune comparația cu Freud. Asemănare: Și la Jung, religia este o proiecție a inconștientului, ceea ce este proiectat nu mai este inconștientul personal, ci inconștientul colectiv → Atitudinea lui Jung față de viitorul religiei.

Freud: privește viitorul religiei ca o dispariție

Jung: Tocmai datorită faptului că religia se alimentează din inconștientul colectiv, religia nu dispare, ea va exista tot atâta timp cât vor exista structuri arhetipale.

Menirea religiei: De a face legătura dintre inconștient și inconștientul colectiv.

Jung: Cel mai reproductiv arhetip religios este **ARHETIPUL SINELUI** (arhetipuri = totalități psihice integrate armonice, se exprimă printr-o mare diversitate simbolică: Hristos, Budha, mandale = desene circulare). Triada ≈ trinitatea are legătură cu arhetipul sinelui în sensul că ea simbolizează o etapă în procesul de individuație.

„Încercare a interpretării dogmei trinității” - lucrare în care este studiat arhetipul sinelui.

4) Al patrulea domeniu: ***Alchimia***.

Studiile pe care le-a dedicat Jung alchimiei sunt unice și reprezintă o reabilitare a alchimiei. Alchimia = simboluri sau manifestări ale procesului de individuație. Semnificația primordială: Trăirea inconștientului colectiv sub forma proiecției, caracterul impersonal al materiei favoriza conținuturile impersonale ale inconștientului.

Un caz: Omul încearcă să se cunoască prin obiectivările sale în interior.

Jung stabilește o legătură între religie și alchimie, în sensul că cele două se completează reciproc, simbolul arhetipal pentru sine fiind Mercurius (= metal; fluid; rece și cald; masculin și feminin; mântuitor și escroc etc.).

5) Al cincilea domeniu: ***Științele naturii***

Jung demonstrează că ideea conform căreia știința este un produs exclusiv al rațiunii este eronată. După Jung, și demonstrațiile științifice se inspiră din inconștientul colectiv.

Ex: Legea conservării energiei (din fizică) își datorează existența intervenției unui arhetip.

Argumente:

a. Cel care a formulat această lege-Robert Mayer-nu este fizician,ci medic.

b. Această idee este străveche și o găsim în întreaga istorie a spiritului religios.

Religiile arhaice schițează o energetică rudimentară,vorbesc despre o forță magică în jurul căreia se învârtesc mai multe lucruri.

Jung: Libidoul nu este energia specifică instinctului sexual(cum o vedea Freud) ci este energia generală a organismului.

W.Pauli - Influența teoriilor arhetipale asupra teoriilor științifice ale lui Kepler:Teoria eliocentrică se alimentează din anumite simboluri arhetipale pe care Jung le studiase din religie.

Principii și metode de cunoaștere a inconștientului colectiv

Există asemănări și deosebiri în raport cu Freud de principiu și de metodă.

1) Principiul utilizării sau valorificării domeniilor marginale din punctul de vedere al științelor oficiale din epocă.

Freud reabilitase nevroza și visul,Jung va reabilita psihoza,fenomenele oculte,astrologia și alchimia.

Deși Jung a fost numit gânditor mistic,totuși el s-a raportat la acele fenomene din perspectiva unui spirit științific. Jung a introdus în limbajul psihanalitic științific termenul de „complex”.

↘Revitalizare a lumii simbolice. În epoca modernă,lumea simbolurilor se vede devalorizată,pe primul plan ajungându-se lumea concretă a gândirii științifice. Această situație este periculoasă pentru că cele două registre nu se concurează ci se completează.

Toate produsele simbolice sunt vehicule care aduc în inconștient forme modificate,mesajul inconștientului colectiv.

2) Identitatea de natură între sănătatea și boala psihică→s-a extins și la nivelul psihoticilor.

Teoria psihogenetică a psihozelor -Jung.

↘Punctul de vedere al lui Bleuler- psihozele sunt declanșate de o toxină .O zonă metodologică proprie lui Jung este zona experimentală. El este creatorul experimentului asociațiilor verbale-vroiau să vadă asemănări și deosebiri între psihotici și oamenii normali cu privire la modul de a asocia.→o nouă terapie,crescându-i eficiența și reducându-i durata.

3) Metoda imaginației active

Este utilizată atunci când pacientul nu produce asociații,nu relatează vise. Imaginația activă=metoda care recomandă focalizarea asupra unei stări chiar dacă aceasta este negativă și strângerea întregului material asociativ legat de acea stare.

4) Metoda amplificării

Terapeutul stabilește dacă un conținut psihic are un caracter arhetipal sau nu. Acest scop este atins prin trasarea pe paralele culturale la un anumit fenomen psihic

Simboluri religioase=simboluri arhetipale

PSIHANALIZA

19.05.2004

curs 23

ARHETIPURILE

Arhetipurile se pot clasifica în mai multe tipuri (trei categorii):

a) **arhetipuri tipice:** acele arhetipuri care corespund definiției pe care o dă Jung la începutul perioadei de studiu a arhetipurilor (pattern-urile);

Ex.: anima, animus, arhetipul renașterii, comunismul ca arhetip, arhetipuri etnice sau regionale (vothan la germani).

b) **arhetipurile atipice:** au anumite trăsături ale arhetipurilor din prima categorie dar le lipsește elementul esențial (baza biologică). Aceste arhetipuri sunt mai aproape de ceea ce filosoful existentei Martin numea arhetipuri existențiale.

Ex.: umbra, persona (arhetip social, provine din latinescul „masca”).

c) **arhetipurile neîncadrabile:** arhetipul spiritului, arhetipul Sinelui.

Cel mai elaborat **arhetip tipic** este **anima**.

1. Este un arhetip regional, caracterizează masculinitatea -> arhetip al bărbaților.

Definiție: *Un arhetip natural, apriori de dispoziții, reacții, impulsuri, un element vital în spatele conștiinței. (definiția este dată de Jung și caracterizează arhetipurile în general).*

„Este o imagine colectiva moștenită a femeii în conștientul bărbatului, cu ajutorul căreia percep esența femeii”.

Al doilea strat al animei este feminitatea refulată a bărbatului.

Aceasta dimensiune a animei seamănă foarte mult cu protestul viril de care vorbea Adler.

Al treilea strat : ar conține experiențele cotidiene ale bărbatului cu femeia (nu are nici un fel de biologie).

Ca orice arhetip, anima se manifestă simbolic în plan cultural. Simboluri ale animei ar fi: sirenele, zânele, ielele, Afrodita, Elena din Troia, Maria sau Beatrice.

Pandantul animei este **animus** -caracteristic psihicului feminin. => în carte restul!!

Jung acordă prea puțin interes arhetipului animus. De văzut „ enfance” în manual!!

Umbră:

1. Nu este un termen științific ci mai mult o metafora.

Definiție: *Prin umbră înțeleg partea negativă a personalității, adică suma însușirilor ascunse, dezavantajoase, a funcțiilor insuficient dezvoltate și a conținuturilor inconștientului personal.* Frapează însă includerea inconștientului personal în inconștientul colectiv.

Umbră ar putea fi mai curând inclusă între existențiale descrise de filosofii existenței, de tipul: omul este o ființă muritoare, necesitatea de a munci și de faptul de a fi în lume.

Umbră are manifestări simbolice, iar în plan cultural principala manifestare este diavolul. O alta întruchipare culturală este bufonul. (Păcală la romani).

Dintre **arhetipurile neîncadrabile:**

Arhetipul Sinelui = arhetipul totalității sinice integrate armonic, Jung s-a ocupat foarte mult de acesta în perioada maturității.

Jung consideră că în mod natural tindem către realizarea Sinelui.

„individuație” = procedeu de realizare a Sinelui.